

Een lot bezegeld in een ijzeren wieg. Het verhaal van Wiege-Mie.

Een kind. Een brief. Een geheim dat pas na achttien jaar onthuld mag worden. Dit is het begin van een Gelders volksverhaal over armoede, vroomheid en de onverwachte beloning van een goede daad.

De vondst bij de jachtpaal, achttien jaar geleden.

Op een vroege morgen vindt boer Cloas Harmsen een ijzeren wieg midden op de weg. Erin ligt een kindje. Bij haar is een verzegelde brief met strikte instructies:

- De voornaam van het kind is **MARIE**.
- God zal de vinder lonen voor de zorg.
- De wieg moet haar eigendom blijven.
- De brief mag pas geopend worden als zij meerderjarig is.

“...en zie, doar lag 'n jong bluutje in, met 'n kupke net krek of 't van 'n engeltje was.”

– Cloas Harmsen, volgens de kastelein Teunis

Cloas en zijn vrouw, die kinderloos zijn, voeden het meisje op. In het dorp G... wordt ze al snel bekend als **Wiege-Mie**.

‘Hei je ’t neis uut ’t derp al geheurd?’

Achttien jaar later. Dagloner Peter Janssen komt thuis met droevig nieuws: de weduwe van Cloas Harmsen, ‘manke Heintje’, is overleden, slechts zes maanden na haar man.

De onmiddellijke zorg van Peter en zijn vrouw Net is niet de erfenis, maar het lot van de nu volledig verweesde **Wiege-Mie**.

“Jong, jong, da’s veur WIEGE-MIE ’n heel ding, woar mot ze noa toe? ze het niks, geen spier...”

— Net Janssen

Arm in bezit, rijk in de geest.

Het gezin Janssen—Peter, Net, en hun vier kinderen—is arm, maar hun huis is warm. De avondmaaltijd van weitemeelspap is eenvoudig, maar de dankbaarheid is groot.

Centraal Moment: Het gebed voor de maaltijd. Peter dankt God oprecht voor wat ze hebben, zich bewust dat zijn buurman het met minder moet doen.

"Ik dank U goede en groote God, amen."

Deze scène toont de fundamentele vroomheid en het medeleven van de Janssens, de morele pijlers van het ver

Een droom als goddelijk voortekenen.

In de vroege ochtend, terwijl de eerste sneeuw van de winter valt, vertelt Net over een verontrustende droom. Een man in een 'blinkend gewoad' verscheen en sprak tot haar.

***“Goeije minsen zullen veur de keinders zurgjen,
moar geliek as gij wilt dat ou de minsen doen’,
doet ze ook desgelieks.”***

Voor Net en Peter is de betekenis van de droom onmiskenbaar. **Het is Gods wil** dat zij zich ontfermen over Wiege-Mie. Ze besluiten de wieg te kopen op de veiling.

De veiling op een ijskoude winterdag.

De inboedel van 'manke Heintje' wordt publiekelijk verkocht. Buiten ligt de sneeuw anderhalve voet hoog. Voor de deur van het huis staan de notaris, kooplui en nieuwsgierige dorpelingen verzameld.

De Antagonist:

De enige erfgenamen zijn de gierige **Jaap Jolles** en zijn zuster Grietje, die geen enkel mededogen tonen.

De sfeervolle illustratie uit het bronmateriaal geeft de scène van de veiling in de sneeuw perfect weer.

‘Inhoalige dern, hier he’ i niks meer te moaken.’

Het conflict escaleert.
Wanneer Wiege-Mie
protesteert tegen de
verkoop van haar wieg,
het enige wat ze bezit,
wordt ze door Jaap Jolles
hardhandig het huis
uitgezet waar ze achttien
jaar heeft gewoond.

“...wou i die wieg ook nog
houwen, inhoalige dern,
doar i van HEINTJE Meu
al zoo lang veur niks
gegêten en gedronken
hebt.”

Daar staat Marie, alleen, huilend in de kou op de drempel van haar voormalige thuis.

Eén en drie kwart: een daad van barmhartigheid.

De oude, ijzeren wieg wordt te koop aangeboden. De afslager noemt het spottend 'n Sintercloas presentje'. Na een korte bieding is het Peter Janssen die de wieg koopt voor 'één en drie kwart'.

Het Moment:

Terwijl Wiege-Mie bitter weent, benadert Peter haar. Hij spreekt haar troostend toe en biedt haar 'op eene gulle wijze zijn huis en zijne bescherming aan.'

Symboliek: De aankoop van de wieg is meer dan een transactie; het is de redding van Marie. Peter's kleine offer is een monumentale daad van naastenliefde.

Een nieuw thuis, een naderende geboorte.

Het loopt tegen Lichtmis (2 februari). Wiege-Mie is een trouwe hulp voor moeder Janssen en de lieveling van de kinderen. Het gezin staat op het punt te groeien; een nieuw kind is op komst.

De Aanleiding:

Peter komt thuis met een lap sits. Het is tijd om de oude, versleten wieg opnieuw te bekleden voor de baby. Marie krijgt de taak om de oude, groene voering los te tornen.

‘Het is of ’r pampier of wat anders tuschen gedoan is...’

Terwijl Marie de oude, groene voering lostornt, merkt ze dat er iets verstopt zit tussen de lagen stof. Het voelt als papier.

De Ontdekking (stap voor stap):

Marie merkt de vreemde vulling op: ‘Die vuring zit ’r doanig onder geneeid!’

Ze roept Peter erbij: ‘zie ’s PETER...’

Peter, eerst afgeleid, wordt nieuwsgierig: ‘Loak ’s kieken, dern... ’n Pampier! zie ’s vrouw.’

De schok van de herkenning: ‘Herre Jenig ze zin krek as de bankpampierkes, die ’k bij den ontvanger zoo veul heb zien liggen.’

Een fortuin verborgen in de voering.

Tussen de voering van de wieg vinden ze drie 'bankpampierkes'. Wiege-Mie, die kan lezen, bevestigt de waarde.

De Vondst Drie bankbiljetten van duizend gulden.

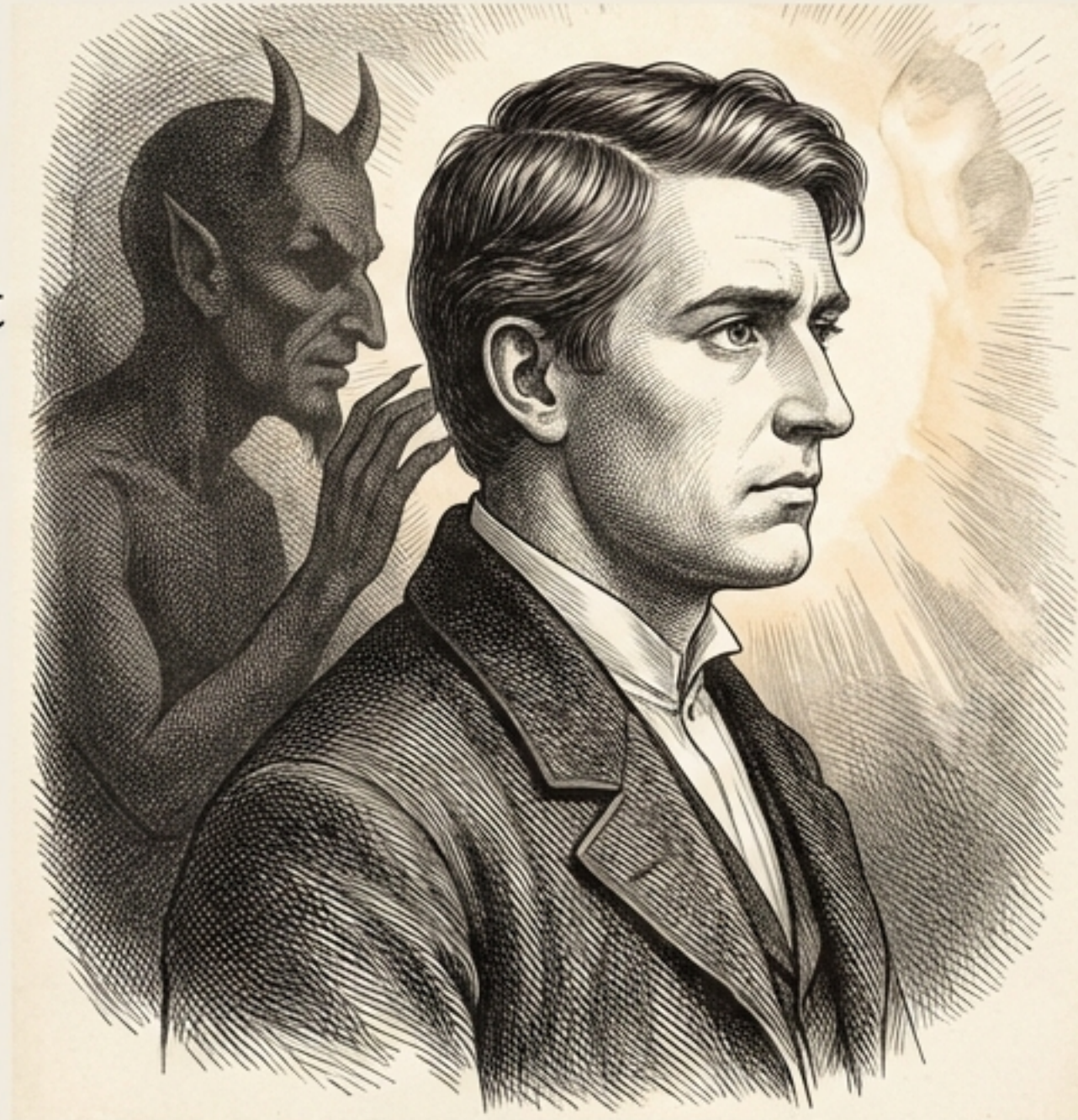
De verblufte Peter staat Wiege-Mie met open mond aan te gapen. Voor dit arme daglonersgezin is een som van drieduizend guldenen een onvoorstelbaar en levensveranderend fortuin.

‘De strijd met de ‘geldduuvel’.

De vondst brengt Peter in grote verlegenheid. De wieg is immers wettig door hem gekocht. De gedachte spookt door zijn hoofd:
‘De wieg heurt me toe en dus ook wat in de wieg verborgen was.’

De Test

Peter worstelt kort met de ‘geldduuvel’, de verleiding van het geld.

De Overwinning

Zijn rechtschapenheid overwint snel.
overwint snel. De familie besluit de verzegelde brief te openen.
De brief bevestigt dat het geld bedoeld is voor Marie, om *‘haar volgend levensgeluk, aan de zijde eens braven boerenzoons, te bevestigen.’*

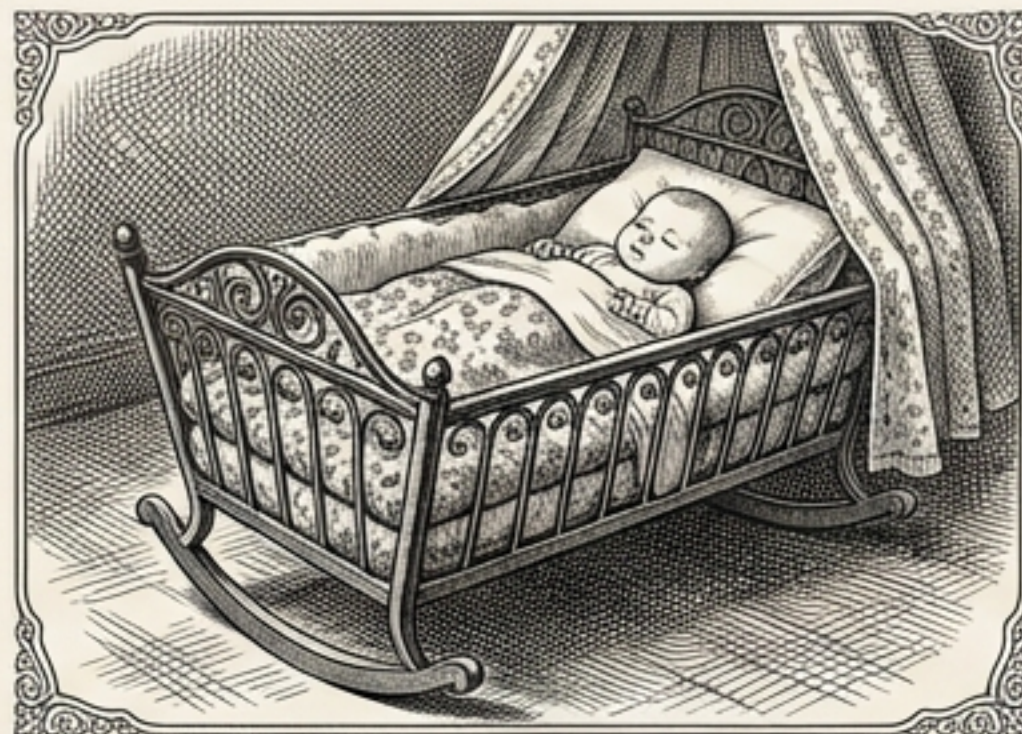
De beloning van deugd: een verzekerde toekomst.

Hoewel Marie geen aanspraak wil maken op het geld, beheert Peter het als haar eigendom. De rijkdom wordt wijs geïnvesteerd:

- Tweeduizend gulden wordt bewaard als eigendom van Wiege-Mie.
- Voor duizend gulden koopt Janssen twee melkkoeien, een paard en een stukje grond.

Gezinsgeluk

Kort na Lichtmis bevalt Net van een dochter, die **Mie** wordt genoemd. Een jaar later trouwt Wiege-Mie met de broer van Net, een oud-soldaat.

Een volksverhaal voor de eeuwigheid.

De daad van barmhartigheid van de Janssens wordt rijkelijk beloond. Hun vroomheid en **naastenliefde** leidden tot onverwachte voorspoed en geluk voor twee families.

Het Blijvende Mysterie

Wat betreft de ware afkomst van Marie, is Peter 'geen haar wijzer geworden'. Het geheim van haar geboorte blijft onopgelost, wat het verhaal zijn legendarische kwaliteit geeft.

*'Wiege-Mie' is een tijdloos verhaal dat toont hoe één enkele, onbaatzuchtige daad van medeleven de loop van vele levens kan veranderen. De herkomst van een mens is minder belangrijk dan de **goedheid die men op zijn pad vindt.***